Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

15. januar 2013*

»EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ecoDoor — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009«

I sag T-625/11,

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, München (Tyskland). ved advokat S. Biagosch,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved D. Walicka, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelsen truffet den 22. september 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 340/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket ecoDoor som EF-varemærke,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, I. Pelikánová (refererende dommer), og dommerne K. Jürimäe og M. van der Woude,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 2. december 2011,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 1. marts 2012,

efter retsmødet den 13. november 2012,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

Sagens baggrund

1 Den 8. juli 2010 indgav sagsøgeren, BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

2 Det varemærke, der er søgt registreret, er ordmærket ecoDoor.

3 De varer, for hvilke der er ansøgt om registrering, er maskiner og apparater, der henhører under klasse 7, 9 og 11 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og dele til disse maskiner og apparater.

4 Ved afgørelse af 22. december 2010 afslog undersøgeren registreringsansøgningen for følgende varer:

— klasse 7: »elektriske husholdnings- og køkkenmaskiner samt -apparater (indeholdt i klasse 7), maskiner og apparater til fremstilling af drikkevarer og/eller næringsmidler, pumper til servering af kolde drikke til brug i kombination med apparater, der anvendes til at nedkøle drikkevarer; opvaskemaskiner; elektriske maskiner og apparater til behandling af vasketøj og tøj (indeholdt i klasse 7), herunder vaskemaskiner, tørrecentrifuger«

— klasse 9: »drikke- og næringsmiddelsautomater, salgsautomater«

— klasse 11: »apparater til opvarmning, fremstilling af damp og madlavning, bl.a. ovne, apparater til kogning, stegning, grilning, ristning, optønings- og varmeanordninger, vandvarmere, køleapparater, navnlig køleskabe, frysere, kølemontrer, køleapparater til drikkevarer, kombinerede køle-/fryseskabe, nedfrysningsapparater, sorbetmaskiner og apparater til fremstilling af is; maskiner til tørring bl.a. også tørretumblere, tørremaskiner«.

5 Ifølge undersøgeren er det ansøgte varemærke for så vidt angår de i nærværende doms præmis 4 nævnte varer beskrivende i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 og mangler fornødent særpræg i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

6 Sagsøgeren indgav i medfør af artikel 58-64 i forordning nr. 207/2009 en klage over undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret.

7 Ved afgørelse af 22. september 2011 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret klagen. Appelkammeret fandt for det første, at den relevante kundekreds var sammensat af engelsktalende gennemsnitsforbrugere. Det konstaterede for det andet, at kundekredsen i det ansøgte varemærke ville udskille bestanddelen »eco«, som den ville anse for at betyde »økologisk«, og bestanddelen »door« som den ville anse for at betyde »dør«. Ifølge appelkammeret vil kundekredsen derfor opfatte det ansøgte varemærke som betydende »en økologisk dør« eller »dør, som er konstrueret og fungerer miljøvenligt«. For så vidt som de i nærværende doms præmis 4 nævnte varer omfatter døre og forbruger energi, var det for det tredje appelkammerets opfattelse, at det ansøgte varemærke indeholdt oplysninger om varernes energieffektivitet, og hvorvidt de var økologiske, og at det derfor var betegnende for deres art, anvendelse og karakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009. For så vidt som udtrykket »ecodoor« henviste til den omstændighed, at de omhandlede varer var ustyret med en økologisk dør, var det

ifølge appelkammeret for det fjerde ikke egnet til at adskille sagsøgerens varer fra andre virksomheders, og det manglede derfor fornødent særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Parternes påstande

8 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

9 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

10 Appellanten har til støtte for sit søgsmål gjort to anbringender gældende, for det første om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 og for det andet om tilsidesættelse af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b).

11 Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at appelkammet begik en fejl, da det fastslog, at det ansøgte varemærke var beskrivende for de varer, der er nævnt i nærværende doms præmis 4.

12 Harmoniseringskontoret har bestridt berettigelsen af sagsøgerens argumenter.

13 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 er varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse, udelukket fra registrering. Disse beskrivende tegn anses for uegnede til at opfylde varemærkers essentielle funktion som angivelse af oprindelsen (Domstolens dom af 23.10.2003, sag C-191/01, KHIM mod Wrigley, Sml. I, s. 12447, præmis 29 og 30).

14 Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 forfølger et mål af almen interesse, som kræver, at de tegn eller angivelser, der i handelen kan bruges til at betegne egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering, kan bruges frit af alle. Denne bestemmelse er derfor til hinder for, at sådanne tegn eller angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke (jf. i denne retning dom af 12.1.2006, sag C-173/04 P, Deutsche SiSi-Werke mod KHIM, Sml. I, s. 551, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).

15 I dette perspektiv er de tegn og angivelser, der henhører under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, sådanne, der i den relevante kundekreds' normale sprogbrug – enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber – kan tjene til at betegne en vare eller en tjenesteydelse, for hvilken der er ansøgt om registrering (Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-383/99 P, Procter & Gamble mod KHIM, Sml. I, s. 6251, præmis 39, og Rettens dom af 22.6.2005, sag T-19/04, Metso Paper Automation mod KHIM (PAPERLAB), Sml. II, s. 2383, præmis 24).

16 Det følger heraf, at det, for at et tegn kan falde ind under forbuddet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, er nødvendigt, at det har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse til de omhandlede varer eller tjenesteydelser til, at den berørte kundekreds straks og uden yderligere overvejelse kan opfatte det som en beskrivelse af de omhandlede varer eller tjenesteydelser eller af en af deres egenskaber (PAPERLAB-dommen, nævnt i præmis 15 ovenfor, præmis 25).

17 Således skal spørgsmålet om, hvorvidt et tegn er beskrivende, vurderes dels i forhold til de pågældende varer eller tjenesteydelser, som tegnet ønskes registreret for, dels i forhold til, hvordan den berørte kundekreds, der udgøres af forbrugerne af disse varer eller tjenesteydelser, forstår tegnet (Rettens dom af 14.6.2007, sag T-207/06, Europig mod KHIM (EUROPIG), Sml. II, s. 1961, præmis 30).

18 Det skal indledningsvis bemærkes, at de fleste af de konstateringer vedrørende de faktiske omstændigheder, som appelkammeret foretog i den anfægtede afgørelse, og som er nævnt i nærværende doms præmis 7, er ubestridte. Sagsøgeren har således hverken anfægtet appelkammerets definition af den relevante kundekreds, konstateringen af, at kundekredsen i det ansøgte varemærke udskiller bestanddelene »eco« og »door«, den omstændighed, at »door« på engelsk betyder »dør«, eller konstateringen af, at de i nærværende doms præmis 4 nævnte varer kan være udstyret med døre og forbruger energi.

19 Eftersom disse konstateringer i øvrigt ikke er behæftet med fejl, skal det udelukkende undersøges, hvordan den relevante kundekreds opfatter bestanddelen »eco« og det ansøgte varemærke som helhed, og om det ansøgte tegn, således som den relevante kundekreds opfatter det, er beskrivende for de varer, der er nævnt i denne doms præmis 4.

20 Hvad for det første angår spørgsmålet om, hvordan bestanddelen »eco« opfattes, har sagsøgeren gjort gældende, at den relevante kundekreds ikke umiddelbart vil ligestille det med udtrykkene »miljøvenlig« eller »energibesparende«.

21 Som anført af appelkammet er forkortelsen »eco« en ofte benyttet forkortelse af det engelske ord »ecological«, som betyder »økologisk«. Ordet »eco« anvendes ofte ved markedsføringen af varer og tjenesteydelser med henblik på at angive varernes økologiske oprindelse eller, at de ikke har nogen konsekvenser for miljøet (Rettens dom af 24.4.2012, sag T-328/11, Leifheit mod KHIM (EcoPerfect), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 25 og 45).

22 Under disse omstændigheder var appelkammeret med rette af den opfattelse, at den relevante kundekreds ville opfatte bestanddelen »eco« således, at den betyder »økologisk«.

23 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at betydningen af det ansøgte varemærke som helhed er vag.

24 Eftersom bestanddelen »eco« vil opfattes, som om det betyder »økologisk«, således som det fremgår af denne doms præmis 20-22, og bestanddelen »door« vil blive fortolket, som om den henviser til en »dør«, var appelkammeret med rette af den opfattelse, at den relevante kundekreds umiddelbart vil opfatte ordet »ecodoor«, som om det betyder en »økologisk dør« eller en »dør, som er konstrueret og fungerer miljøvenligt«.

25 Hvad for det tredje angår den beskrivende karakter af det ansøgte varemærke har sagsøgeren gjort gældende, at efter den begrænsning af listen over varer, som sagsøgeren fortog i stævningen, omfatter varemærket ikke længere dele til maskiner og apparater, såsom døre, men udelukkende maskiner og apparater. Under disse omstændigheder er det ansøgte varemærke ikke beskrivende for de varer, der er omfattet af varemærket, heriblandt de i nærværende doms præmis 4 nævnte varer, højest for en af deres dele.

26 Et tegn, som er beskrivende for en egenskab ved en del, som indgår i en vare, kan ligeledes være beskrivende for selve produktet Dette er tilfældet, når egenskaben ved den del, der beskrives ved tegnet, i den relevante kundekreds' bevidsthed kan påvirke de væsentlige egenskaber ved selve varen markant. I dette tilfælde vil den relevante kundekreds nemlig umiddelbart og uden eftertanke ligestille egenskaben ved den del, der beskrives med tegnet, med de væsentlige egenskaber ved den omhandlede vare.

27 Det fremgår af denne doms præmis 20-24, at den relevante kundekreds vil opfatte det ansøgte varemærke, som om det betyder en »økologisk dør« eller en »dør, som er konstrueret og fungerer miljøvenligt«.

28 Som appelkammeret har anført i den anfægtede afgørelses punkt 17, kan de i præmis 4 nævnte varer omfatte døre, hvilket ikke er blevet bestridt af sagsøgeren. Under disse omstændigheder kan det ansøgte varemærke beskrive de økologiske kvaliteter ved den dør, som den omhandlede vare er forsynet med.

29 Hvad angår de i præmis 4 nævnte varer er dørens økologiske kvaliteter som fastslået i den anfægtede afgørelses punkt 19 og 20 ligeledes vigtige for, om den vare, den indgår i, er miljøvenlig.

30 Forbrugerne er i stigende grad opmærksomme på, om varer er økologiske, bl.a. hvad angår deres energiforbrug, og hvorvidt de er fremstillet efter miljøvenlige metoder (jf. i denne retning EcoPerfect-dommen, nævnt i præmis 21 ovenfor, præmis 45). Dette er særlig tilfældet for så vidt angår sådanne varer, som er nævnt i denne doms præmis 4, navnlig fordi de er energiforbrugende. Som sagsøgeren selv har anført, udgør den økologiske beskaffenhed en væsentlig egenskab ved disse varer.

31 Under disse omstændigheder kunne appelkammeret med rette fastslå, at det ansøgte varemærke i den relevante kundekreds' bevidsthed er beskrivende for en væsentlig egenskab ved de i denne doms præmis 4 nævnte varer, nemlig deres økologiske beskaffenhed, for så vidt som det beskriver de økologiske kvaliteter ved den dør, som de er forsynet med.

32 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at det ansøgte varemærke ikke gør det muligt at fastslå, hvilke konkrete miljømæssige egenskaber eller formål der efterstræbes. Ifølge sagsøgeren er der flere muligheder i denne henseende, såsom en miljørigtig produktion, anvendelse af naturmaterialer, bortskaffelse af affald på en miljøvenlig måde eller miljøvenlig anvendelse.

33 Det skal herved blot fastslås, at samtlige de af sagsøgeren påberåbte muligheder henviser til den omstændighed, at den vare, som er omfattet af det ansøgte varemærke, er økologisk som følge af egenskaberne ved den dør, den er forsynet med. Uanset hvordan den relevante kundekreds fortolker det ansøgte varemærke, vil det under disse omstændigheder blive opfattet som umiddelbart beskrivende for en væsentlig kvalitet ved de pågældende omhandlede varer.

34 Det var på baggrund heraf med rette, at appelkammeret fastslog, at det ansøgte varemærke er beskrivende for de i denne doms præmis 4 angivne varer som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

35 Følgelig skal det første anbringende forkastes som ubegrundet.

36 Det fremgår desuden af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, at det er tilstrækkeligt, at en af de opregnede absolutte registreringshindringer finder anvendelse, for at tegnet ikke kan registreres som EF-varemærke (jf. i denne retning Domstolens dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 29, og Rettens dom af 14.9.2004, sag T-183/03, Applied Molecular Evolution mod KHIM (APPLIED MOLECULAR EVOLUTION), Sml. I, s. 3113, præmis 29). Henset til

konstateringen i denne doms præmis 34 frifindes Harmoniseringskontoret i det hele, uden at det er nødvendigt at undersøge det andet anbringende om tilsidesættelse af forordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sagens omkostninger

37 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstande herom.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH betaler sagens omkostninger.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. januar 2013.

Underskrifter